

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, <https://www.finarbitr.cz>

Navrhovatel

Instituce

Česká Konsolidační Společnost s.r.o.
IČO 287 81 112
Sladkovského 767
Zelené Předměstí
53002 Pardubice

Zástupce

Č. j. FA/SR/SU/346/2013 - 6

Praha 10. 5. 2018

Rozhodnutí o námitkách

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 23. 4. 2013 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci zaplacení částky ve výši 17.000 Kč, rozhodl o námitkách Instituce ze dne 11. 1. 2018, č. j. FA/SR/SU/346/2013 - 2, proti nález finančního arbitra ze dne 12. 12. 2017, č. j. FA/33624/2017, takto:

Námitky instituce, Česká Konsolidační Společnost, s. r. o., IČO 28781112, se sídlem Sladkovského 767, 530 02 Pardubice - Zelené Předměstí, doručené finančnímu arbitrovi dne 11. 1. 2018, č. j. FA/SR/SU/346/2013 - 2, se zamítají a nález finančního arbitra ze dne 12. 12. 2017, č. j. FA/33624/2017, se podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Řízení o návrhu

Navrhovatel se v řízení před finančním arbitrem domáhal vrácení peněžních prostředků, které Instituci uhradil jako vratnou zálohu, poplatek za přednostní vyřízení a poplatek za uzavření smlouvy o úvěru, neboť Instituce mu žádný úvěr neposkytla.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že Navrhovatel uzavřel dne 2. 4. 2013 se společností CPE Credits of Private Equity a.s., IČO 28824555, se sídlem Sladkovského 767, 530 02 Pardubice - Zelené Předměstí (dále jen „společnost CPE“) prostřednictvím jejího „finančního poradce“ (dále jen „Zprostředkovatel“), smlouvu o úvěru č. ■■■, na základě které se společnost CPE zavázala Navrhovateli poskytnout finanční prostředky ve výši 300.000 Kč a Navrhovatel se zavázal tyto finanční prostředky Instituci vrátit, a to v 120 měsíčních splátkách, přičemž roční výpůjční úroková sazba byla sjednána ve výši 11 % (dále jen „Smlouva o úvěru“).

Společnost CPE je právním předchůdcem Instituce, neboť zanikla na základě fúze sloučením s Institucí ve smyslu § 61 a násl. zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů. Instituce tak s účinností od 6. 11. 2013 vstoupila do právního postavení společnosti CPE.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že Navrhovatel při podpisu Smlouvy o úvěru zaplatil Zprostředkovateli jednajícím jménem a na účet Instituce částku ve výši 15.000 Kč jako „vratné fee účtované poskytovatelem za vyřízení úvěru dle této smlouvy“ na základě ujednání ODDÍLU I. odst. 8 Smlouvy o úvěru a částku ve výši 1.000 Kč jako poplatek za přednostní vyřízení úvěru na základě ujednání ODDÍLU I. odst. 7. Smlouvy o úvěru.

Po posouzení obsahu Smlouvy o úvěru finanční arbitr dovedl, že Navrhovatel s Institucí neuzavřeli Smlouvu o úvěru platně, neboť smlouva nesplňovala základní náležitosti právního úkonu (srozumitelnost a určitost), které musí každý právní úkon splňovat ve smyslu § 37 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, resp. ve znění účinném v okamžiku podpisu Smlouvy o úvěru (dále jen „občanský zákoník“).

Finanční arbitr současně dovedl, že i kdyby Smlouva o úvěru srozumitelná a určitá byla, byla by neplatná pro rozpor s dobrými mravy ve smyslu § 39 občanského zákoníku, případně pro nepřiměřenost ve smyslu § 55 odst. 2 ve spojení s § 56 odst. 1 občanského zákoníku.

Jelikož je Smlouva o úvěru neplatná, strany si musí vrátit vše, co si podle ní dosud plnily (§ 457 občanského zákoníku).

Navrhovatelem zaplacená částka ve výši 16.000 Kč jako vratné fee a poplatek za přednostní vyřízení úvěru tak představuje majetkový prospěch Instituce získaný plněním na základě neplatného právního úkonu a Instituce se tak ve smyslu § 451 odst. 2 občanského zákoníku na účet Navrhovatele bezdůvodně obohatila, a je proto povinna podle § 457 občanského zákoníku Navrhovateli tuto částku vydat.

Navrhovatel však nedoložil úhradu částky ve výši 1.000 Kč jako poplatek za sjednání Smlouvy o úvěru, které se v řízení před finančním arbitrem také domáhal.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů a po jejich pečlivém právním posouzení uložil Instituci ve výroku I. nálezu povinnost zaplatit Navrhovateli částku ve výši 16.000 Kč a ve výroku II. zamítl návrh Navrhovatele na zaplacení částky ve výši 1.000 Kč. Finanční arbitr současně podle § 17a zákona o finančním arbitrovi, byť vyhověl návrhu Navrhovatele pouze částečně, uložil Instituci ve výroku III. nálezu povinnost zaplatit sankci ve výši 15.000 Kč (dále jen „Nález“).

3. Námítky Instituce proti Nálezu

Instituce namítá, že s vydáním Nálezu nesouhlasila a že výzvu k seznámení se s podklady převzala bezprostředně před stanoveným termínem k seznámení, což výrazně omezilo její možnost se s podklady seznámit.

Instituce dále namítá, že v řízení podala několik stížností, se kterými se finanční arbitr nevypořádal, nelze tedy v řízení pokračovat, natož vydat Nález. Za protiprávní považuje Instituce „opakovaná tvrzení finančního arbitra, že v řízeních bude postupovat podle již rozhodnutých starých případů, které považuje za analogické“. Nález v tomto řízení se navíc podle Instituce v části vůbec netýká Navrhovatele.

Instituce argumentuje, že jediným cílem finančního arbitra bylo vydání Nálezu, ačkoliv veškerou smluvní dokumentaci zabavila Instituci Policie České republiky v rámci provedené prohlídky jiných prostor a pozemků dne 16. 4. 2013 a zabavené materiály dosud nevrátila.

Instituce opakovaně upozorňuje na to, že Navrhovatel patří do organizované skupiny navrhovatelů, kteří se chtějí vyhnout plnění svých smluvních povinností, a proto podali na Instituci i trestní oznámení. Prověřování však již Policie České republiky pravomocně zastavila. Instituce je proto přesvědčena, že postup finančního arbitra je nezákonný, když návrh Navrhovatele neobsahuje jiné argumenty než to, že bylo podáno trestní oznámení.

Instituce opakuje, že se finanční arbitr nepokusil dosáhnout smírného řešení sporu a že je jeho primárním cílem obohacení z udělené sankce.

4. Vyjádření Navrhovatele k námitkám Instituce

Navrhovatel se k námitkám Instituce nevyjádřil.

5. Řízení o námitkách

Finanční arbitr podle § 12 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Ustanovení § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi dává stranám sporu právo podat proti nálezu finančního arbitra odůvodněné námitky, a to v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení nálezu. Včasné podané námitky mají odkladný účinek. Podle § 16 odst. 2 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje o námitkách rovněž finanční arbitr, který nálezu potvrdí nebo změní. Jelikož zákon o finančním arbitrovi upravuje náležitosti námitek a zásady řízení o námitkách pouze částečně, postupuje finanční arbitr ve zbytku podle těch ustanovení správního řádu, která upravují odvolání jako řádný opravný prostředek a průběh odvolacího řízení (srov. ustanovení § 24 zákona o finančním arbitrovi ve spojení s § 81 a n. a § 141 odst. 9 správního řádu).

Instituce podala námitky proti Nálezu v zákonem stanovené lhůtě ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi. Finanční arbitr posoudil námitky Instituce podle tohoto ustanovení a přiměřeně podle § 81, 82 a 83 správního řádu jako přípustné a směřující proti všem výrokům Nálezu.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů, Ústavního soudu nebo Soudního dvora Evropské unie. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, a aby rozhodnutí finančního arbitra soud jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

6. Námitky Instituce

6.1. Opakující se námitky Instituce

Instituce stejně jako v průběhu řízení před vydáním Nálezu namítá, že jí byla Policií České republiky zabavena veškerá smluvní dokumentace týkající se Navrhovatele, že je Navrhovatel součástí organizované skupiny osob, která Instituci poškozují, že finanční arbitr rozhoduje obdobně ve více případech, že se nepokusil vyřešit spor smírně a že se finanční arbitr nevypořádal s řadou stížností, které mu Instituce podala.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 27. 7. 2007, sp. zn. 8 Afs 75/2005, „[j]e-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“.

Nebylo by proto v souladu se zásadami efektivity a hospodárnosti řízení, kdyby finanční arbitr opakovaně vypořádával stejné námitky Instituce. Finanční arbitr proto ve stručnosti shrne své právní závěry, které podrobně rozvedl v Nálezu.

a) Zabavení smluvní dokumentace

Námitka Instituce, že nemá k dispozici smluvní dokumentaci týkající se Navrhovatele, je lichá, neboť dne 1. a 8. 7. 2016 Policie České republiky veškerou zabavenou dokumentaci Instituci vrátila. Důvodem vrácení bylo, že podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měl dopustit jednatel Instituce, Policie České republiky odložila, neboť trest, k němuž může trestní stíhání vést (za spáchání podvodu, kterým měl jednatel Instituce způsobit škodu nejméně ve výši 1.326.000 Kč), je bez významu vedle trestu, který byl nebo podle očekávání bude jednateli Instituce uložen za spáchání jiného trestného činu (za spáchání podvodu, kterým měl jednatel Instituce způsobit škodu ve výši 19.853.212 Kč).

Finanční arbitr umožnil Instituci se v řízení vyjádřit, přednášet na svou obranu potřebná tvrzení i předkládat, příp. označit, veškeré možné podklady. Instituce v tomto ohledu však neprojevila žádnou procesní aktivitu, a to ani v době, kdy již měla veškerou dokumentaci ve své dispozici.

b) Trestní odpovědnost Navrhovatele

Finanční arbitr opakuje, že mu nepřísluší posuzovat trestní odpovědnost Navrhovatele, když si o ní ani nemůže učinit ani úsudek (srov. ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu). Finanční arbitr současně na základě shromážděných podkladů ani nepojal podezření, že by Navrhovatel nějaké podstatné údaje Instituci zatajil, zkreslil nebo nepravdivě uvedl, a tedy ani neshledal důvod k postupu podle § 8 odst. 1 věty druhé trestního řádu vůči Navrhovateli, jak po finančním arbitrovi požadovala Instituce.

Pokud se Navrhovatel domáhá svých práv podáním návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem, případně podá trestní oznámení, protože se domnívá, že byl obětí podvodu, nelze takové jednání, kterým brání svá práva, kvalifikovat jako páchaní trestného činu.

c) Zásada legitimního očekávání

Finanční arbitr má podle § 2 odst. 4 správního řádu povinnost ve všech dosud neskončených řízeních se shodným nebo velmi podobným předmětem sporu, rozhodovat obdobně, tak aby nadále vytvářel předpoklady pro předvídatelnost své činnosti. Takový postup finančního arbitra není nezákonný ani vůči Instituci zaujatý.

d) Smírné řešení sporu

Pokud Instituce nepředložila návrh, který by svým obsahem odpovídal smírnému řešení, a Navrhovatel na výzvu finančního arbitra, pokud jde o smír, nereagoval, nestanoví zákon žádné donucování, popř. sankční mechanismy, které by strany sporu k uzavření smíru přiměly. Skutečnost, že řízení před finančním arbitrem neskončilo uzavřením smíru, proto nelze přičítat k tíži finančnímu arbitrovi, který účastníky k jednání o smíru vždy, často i opakovaně, vyzývá.

e) Stížnosti

Obsahem stížnosti Instituce byly shora uvedené námitky spolu s námitkou podjatosti a chybného doručování, které finanční arbitr zcela vypořádal nejen v Nálezu, ale i ve výzvě Instituci ze dne 23. 8. 2016, č. j. FA/16407/2016. Tato námitka Instituce je proto bez významu.

6.2. Seznámení s podklady a vydání Nálezu

Podle § 36 odst. 3 správního řádu platí „[n]estaví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“. Instituce

převzala výzvu k seznámení s podklady pro vydání Nálezu v pondělí 20. 11. 2017. Termín seznámení stanovil finanční arbitr na středu 22. 11. 2017, přičemž ve výzvě Instituci poučil, že si prostřednictvím e-mailu nebo telefonu může domluvit jiný termín.

Instituce si však jiný termín seznámení nesjednala. Finanční arbitr obdržel pouze dne 8. 12. 2017, č. j. FA/28410/2017, vyjádření Instituce, ve kterém namítala omezení jejího práva seznámit se s podklady, aniž by požádala o jiný termín pro seznámení.

Skutečnost, že Instituce obdržela výzvu k seznámení se s podklady pro vydání Nálezu dva pracovní dny před stanoveným termínem, kdy se se spisem mohla seznámit, nelze podle finančního arbitra vnímat jako omezení práva na seznámení se s podklady za situace, kdy Instituci poučil o možnosti, jak lze termín seznámení změnit. I v případě, že by se Instituci nepodařilo kontaktovat finančního arbitra telefonicky, měla k dispozici jiné komunikační kanály (e-mail, popř. listinnou poštou), pomocí kterých mohla o seznámení v jiný, pro ni vhodný, konkrétní den požádat. To však Instituce neučinila.

Vzhledem ke skutečnosti, že ani Instituce ani Navrhovatel nevyužili svého práva seznámit se s podklady, nevyplynula z tohoto úkonu potřeba dalšího dokazování, a proto vydal finanční arbitr ve věci Nález.

Předpokladem vydání nálezu není souhlas účastníků řízení, jak nesprávně namítá Instituce, nýbrž skutečnost, že finanční arbitr shromáždil podklady, ze kterých zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, což ve zkoumaném případě učinil (srov. § 24 zákona o finančním arbitrování ve spojení s § 3 správního řádu).

Finanční arbitr proto uzavírá, že právo Instituce seznámit se s podklady před vydáním Nálezu neporušil ani neomezil.

6.3. Věcný obsah Nálezu

Instituce namítá, že se Nález v části netýká Navrhovatele. O jakou část Nálezu by se mělo jednat, však již Instituce neupřesnila a finanční arbitr z Nálezu nezjistil, že by obsahoval argumentaci nevztahující se ke zkoumanému sporu.

Finanční arbitr proto i tuto námitku Instituce považuje za lichou.

7. K výroku rozhodnutí o námitkách

Námitky Instituce, které směřovaly primárně proti procesnímu postupu finančního arbitra, neshledal finanční arbitr jako důvodné, když se v převážné části jednalo o opakující se argumenty Instituce, které finanční arbitr podrobně vypořádal již v Nálezu. Pokud jde o omezení práva Instituce seznámit se s podklady před vydáním Nálezu, finanční arbitr nezjistil, že by k jeho omezení došlo, když Instituci o jejím právu poučil a umožnil ji, aby ho využila.

Finanční arbitr proto setrvává na svých závěrech, které řádně a podrobně odůvodnil v Nálezu, o tom, že Smlouva o úvěru je absolutně neplatná z důvodu její nesrozumitelnosti, značné nerovnováhy v právech a povinnostech stran a nemravnosti řady jejích ujednání.

Finanční arbitr tedy nezjistil, že by ve věci rozhodl věcně nesprávně, ani že by Nález a řízení, které mu předcházelo, bylo v rozporu s právními předpisy. Finanční arbitr proto námitky Instituce zamítl a Nález potvrdil.

Na základě výše uvedené skutečnosti rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Rozhodnutí o námitkách je podle § 16 odst. 4 zákona o finančním arbitrovi konečné. Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi doručený nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci (*v případě, že bylo vydáno rozhodnutí o námitkách, nabývá nález právní moci dnem doručení rozhodnutí o námitkách – pozn. finančního arbitra*).

Podle § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), rozhodl-li správní orgán podle zvláštního zákona o sporu a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. Podle § 247 odst. 1 občanského soudního řádu musí být žaloba podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se

Navrhovatel – do vlastních rukou na adresu ■

Instituce – do vlastních rukou zástupce na adresu ■

